

Γιατί με τους Οικολόγους Πράσινους...

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΜΥΡΙΒΛΗ*

Μόνον μέσα από αυτόν τον πολιτικό χώρο βλέπω να διαμορφώνεται ένα συγκεκριμένο όραμα για το μέλλον της χώρας, τέτοιο που να λαμβάνει υπόψη τα επόμενα χρόνια και τις επόμενες γενιές. Αυτό το όραμα, είναι ένα νέο μοντέλο παραγωγής και κατανάλωσης για την χώρα, που αναδεικνύει την σύνδεση της βιώσιμης οικονομίας, με το περιβάλλον και την κοινωνία.

Συμμετέχω στα ψηφοδέλτιά τους γιατί σ' αυτή την συγκυρία περισσότερο από ποτέ, εμείς οι πολίτες πρέπει να δραστηριοποιηθούμε και να συμμετέχουμε στις πολιτικές αποφάσεις .

Χωρίς φόβο και θυμό, με ανοιχτή σκέψη, πρέπει ν' αντέξουμε το βάρος της συνδιαμόρφωσης μιας νέας Ελλάδας.

Μιας Ελλάδας που θα βγει από το βουλιμικό καταναλωτικό μοντέλο που τρώει τα έτοιμα και τα δανεικά, μιας χώρας που δεν θα καταχράται, δεν θα απαξιώνει και δεν θα κατασπαταλάει ότι είναι δημόσιο αγαθό και αξίωμα.

Από εδώ και πέρα όλες οι πολιτικές αποφάσεις πρέπει να έχουν γνώμονες την κοινωνική δικαιοσύνη, τη διασφάλιση των δημόσιων αγαθών, και την υποστήριξη των καινοτόμων και παραγωγικών επιχειρήσεων που σέβονται τους εργαζόμενους και το περιβάλλον.

Η σημερινή φτώχεια και ανεργία μπορούν άμεσα κάπως να ελαφρύνουν και να αναχαιτισθούν με την θεσμική και λειτουργική ενδυνάμωση του τρίτου τομέα της οικονομίας: κοινωνική οικονομία και πρωτοβουλίες πολιτών (συνεταιρισμοί παραγωγών-καταναλωτών, δίκαιο εμπόριο, κοινωνικές επιχειρήσεις και υπηρεσίες, οικοκοινότητες, κτλ).

Για να αντέξουμε τις μειώσεις των μισθών μας, σημαντικότερη είναι η διασφάλιση και ενίσχυση των κοινών και δημόσιων αγαθών. Αυτά περιλαμβάνουν το περιβάλλον (νερό, δάση, θάλασσες, κλπ) και τις κοινωνικές υποδομές/παροχές (μαζικά μέσα μεταφοράς, υγεία, παιδεία, κλπ).

Τα όποια χρήματα, έστω και λίγα, θα καταφέρουμε να επενδυθούν στην Ελλάδα (κλειδιά αποτελούν τα: ΕΣΠΑ, Ευρωπαϊκά Περιφερειακά Ταμεία, Ταμείο Συνοχής, το «Μίνι Μάρσαλ» Ευρωπαϊκής Τράπεζα Επενδύσεων) είναι τεράστιας σημασίας να επενδυθούν με μακροπρόθεσμους στρατηγικούς στόχους για το μέλλον που θέλουμε να έχει η χώρα.

Οι τομείς που πιστεύω ότι υπόσχονται ένα ωραίο και βιώσιμο μέλλον είναι η αναζωογόνηση της υπαίθρου με μικρής κλίμακας βιολογικές και ποιοτικές καλλιέργειες, ένας προσεγμένος και εναλλακτικός τουρισμός που θα συνδέεται με τις τοπικές κοινωνίες, τον πολιτισμό και το περιβάλλον, και τέλος μια γενναία στροφή προς τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και σύνδεση της παραγωγής τους με την τοπική κοινωνία. Επίσης η ενεργειακή εξοικονόμηση κτηρίων και η καινοτομία στις ΑΠΕ μπορεί να αναζωογονήσει τον κατασκευαστικό τομέα. Οι κοινωνικές ομάδες πάνω στις οποίες μπορούμε να επενδύσουμε για να στηρίξουν με την δυναμικότητα τους αυτόν τον αναπροσανατολισμό του παραγωγικού μοντέλου είναι οι νέοι μορφωμένοι άνθρωποι που τώρα φεύγουν από μια χώρα χωρίς ελπίδα, όραμα, ή μέλλον.

Τέλος αυτό που πρέπει να αναλάβουμε είναι μια δημοκρατική ανασυγκρότηση της χώρας. Χωρίς ξήλωμα του πελατειακού κράτους δεν υπάρχει έξοδος από την κρίση. Χρειάζονται βαθιές, μεταπολιτευτικού τύπου τομές στη θεσμική συγκρότηση.

Όλες αυτές οι προσπάθειες δεν μπορούν να γίνουν αν αποκοπούμε από την πορεία της υπόλοιπης Ευρώπης. Στην Ευρώπη σήμερα βλέπουμε να σπάει ο άξονας Μερκοζί. Η αναζήτηση λύσεων θα γίνουν μαζί με τους λαούς της υπόλοιπης Ευρώπης. Οι θετικές λύσεις για τα προβλήματα της χώρας μας συνδέονται με την ενδυνάμωση της Ευρωπαϊκής ενοποίησης στην προοπτική της ομόσπονδης Ευρώπης.

*Υποψήφιας Βουλευτή των Οικολόγων Πράσινων στην Α' Αθηνών